

מסכת עדות

פרק ה' משנה ו'

עקביה בנו מקהלת אל העיד ארבעה דברים. אמרו לו, עקיבא,
חזר בה בארכעה דברים שחייב אומר ונעשה אב בית דין
ליישריאל. אמר לך, מיטב לך להקרא שוטה כל ימי, ולא
לעשות שעה אחת רשות לפני המקום, שלא יהיה אומרים,
בשביל שרה חור בו. הוא היה מטמא שער הפקדה וدم
הירוק. וחקמים מתרין. הוא היה מתייר שער בכור בעל מום
שנשר והגיחו בחילון ואחר כה שחתו, וחקמים אוסרים. הוא
יה אומר, אין משקין לא את הגירת ולא את שפחה
המשחררת. וחקמים אומרים, משקין. אמרו לו, מעשה
בכךםית, שפחה משחררת שהיתה בירושלים, והשכה
שמעיה ואבטלו. אמר להם, גגמא השקה. ונודה, וימת
בנדויו, וסקלו בית דין את ארונו. אמר רבי יהודה, חס ושלום
שעקיביה נתנאה, שאין עזירה נעלת לפני כל אדם מישראל

בְּחִכָּמָה וּבִירָאת חֶטָּא כַּעֲקָבֵיא בָּנו מִפְלָלָאל. וְאֵת מֵי גָּדו,
אָלִיעָזֶר בָּנו חָנוֹה, שְׁפִיקָה בְּטַהֲרָת יְדֵים. וּכְשָׁמָת, שְׁלָחוֹ בֵּית
דִּין וְהַגִּיחוֹ אָבָו עַל אָרוֹנוֹ. מִלְּמַד שֶׁכְל הַמִּתְנְדָה וִמְתָה בְּגָדוֹיו,
סֻקְלִין אֶת אָרוֹנוֹ:
